

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.021 van 6 mei 2003
in de zaak A. 80.173/XII-1583.**

In zake : de STAD POPERINGE,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. Boedts,
kantoor houdende te Poperinge,
Burg. Bertenplein 31

tegen :

de DIENST VOOR INFRASTRUCTUURWERKEN VAN HET
GESUBSIDIEERD ONDERWIJS,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. Staelens,
kantoor houdende te Brugge,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de stad Poperinge op 7 september 1998 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 26 juni 1998 van de raad van bestuur van de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (Digo) waarbij geen subsidiëring voor infrastructuurwerken in het deeltijds kunstonderwijs wordt toegestaan;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 20 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 februari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. Boedts, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

Op 24 oktober 1996 keurt de gemeenteraad van Poperinge principieel de bouw goed van een nieuwe muziekacademie.

Bij brief van 24 december 1996 dient het stadsbestuur bij de Digo een aanvraag tot subsidiëring in.

Bij schrijven van 24 januari 1997 deelt de leidend ambtenaar van de Digo het stadsbestuur mede :

“Geachte dames en heren

Hierbij deel ik u mee dat ik uw aanvraag tot tussenkomst van de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs voor werken ten behoeve van bovenvermelde instelling ontvangen heb.

Mag ik u vragen in al uw briefwisseling met mijn dienst, in verband met deze aanvraag, het kenmerk O.W.221.11 te gebruiken.

In verband hiermede dien ik u mede te delen dat onderhavig dossier bij gebrek aan financiële middelen op de wachtlijst werd geplaatst.

De raad van bestuur zal te gepasten tijde beslissen wanneer deze werken voor subsidiëring in aanmerking komen.

Hoogachtend”.

Bij brief van 8 juni 1998 vraagt het stadsbestuur de Digo een duidelijk standpunt betreffende de nadere afhandeling van haar dossier mede te delen.

Op 26 juni 1998 beslist de raad van bestuur van de Digo met betrekking tot twee aanvragen tot subsidiëring betreffende het deeltijds kunstonderwijs :

“Beslissing van de raad van bestuur voor beide dossiers :

De leden van de raad van bestuur beslissen om volgend antwoord met standpuntbepaling naar de scholen DKO onderwijs te formuleren :

De aanvraag tot subsidiëring betreft werken ten behoeve van een instelling voor deeltijds kunstonderwijs.

Het globale budget dat jaarlijks kan aangewend worden voor de subsidiëring van gemeentelijke schoolinfrastructuur wordt uitsluitend gegenereerd door de leerlingen uit het basis- en secundair onderwijs.

Dit betekent dat elke subsidiëring van het deeltijds kunstonderwijs vanuit de DIGO ten koste gaat van de middelen die verworven werden vanuit andere onderwijsniveaus.

Bovendien zijn de middelen van de DIGO reeds totaal onvoldoende om tegemoet te komen aan de grote noden van het basis- en secundair onderwijs. Deze noden veroorzaken nu reeds een lange wachtlijst ten bedrage van 2,865 mia BEF subsidiebedrag.

Vandaar dat er momenteel door de raad van bestuur niet wordt ingegaan op de vraag naar subsidiëring van infrastructuurwerken in het deeltijds kunstonderwijs”.

Bij schrijven van 9 juli 1998 deelt de Digo de vorenstaande beslissing aan het stadsbestuur van Poperinge mee;

Over het voorwerp van het beroep.

Overwegende dat de verzoekende partij zich in haar verzoekschrift vragen stelt omtrent de draagwijdte van de door haar bestreden beslissing, en zich afvraagt of haar aanvraag is afgewezen dan wel niet door de verwerende partij in behandeling is genomen;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de subsidieaanvraag van verzoekende partij niet definitief door de Digo is afgewezen maar dat de verwerende partij aan de verzoekende partij enkel heeft medegedeeld “momenteel” op de aanvraag niet te zullen ingaan; dat de aanvraag bijgevolg nog steeds bij de verwerende partij in behandeling is, in de zin dat zij haar inschrijving op de wachtlijst behoudt;

Overwegende dat het voorwerp van de bestreden beslissing dan ook niet een immers niet bestaande beslissing is om de aanvraag af te wijzen, maar wel de door de verwerende partij genomen beslissing om op de aanvraag “momenteel” niet in te gaan;

Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie opwerpt waarvan zij echter afstand doet ter terechtzitting;

Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoekende partij in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 17 van de zogenaamde schoolpactwet van 29 mei 1959, zoals gewijzigd bij het decreet van 5 juli 1989, dat aan de Digo opdraagt onder bepaalde voorwaarden gebouwen te subsidiëren;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de aanvraag van de verzoekende partij momenteel niet in aanmerking komt voor subsidie gezien er voor schoolgebouwen voor deeltijds kunstonderwijs geen middelen meer voorhanden zijn, dat uit de parlementaire voorbereiding van de decretale vastleggingsmachtigingen blijkt dat de Vlaamse Gemeenschap het subsidiebedrag enkel heeft berekend “en dus voorziet” voor basis- en secundair gemeentelijk onderwijs en dat de Digo bijgevolg niet beschikt over middelen om het deeltijds kunstonderwijs te subsidiëren, nog te meer nu zij zelfs niet over voldoende middelen beschikt om tegemoet te komen aan de noden van het basis- en secundair onderwijs; dat zij voorts opmerkt dat de aanvraag van verzoekende partij is opgenomen op de wachtlijst op 6 januari 1997 en dat het bedrag aan aanvragen ruimschoots het bedrag voor de mogelijk te verlenen principe-akkoorden overtreft; dat zij besluit niets méér te kunnen subsidiëren dan zij heeft;

Overwegende dat de verzoekende partij dupliceert dat de motivering waarom de Digo niet ingaat op de vraag naar subsidiëring van infrastructuurwerken in het deeltijds kunstonderwijs “niet van belang” is en dat de “algemene beslissing” van de Digo om niet in te gaan op welke vraag dan ook van het deeltijds kunstonderwijs ingaat tegen haar wettelijke opdracht; dat zij in de laatste memorie

nog opmerkt dat de Digo zich niet kan verschuilen achter de decreetgever en de door deze bepaalde budgetten;

Overwegende dat, anders dan de verzoekende partij meent te begrijpen, de bestreden beslissing enkel een stellingname betreft over haar aanvraag tot subsidiëring en het “momenteel” niet ingaan betreft op het door haar ingediende subsidiedossier; dat zij geen “algemene beslissing” is om alle aanvragen voor subsidiëring door het deeltijds kunstonderwijs af te wijzen; dat bijgevolg de vraag of een dergelijke “algemene beslissing” wettig door de Digo genomen zou kunnen worden thans niet ter beoordeling staat van de Raad van State;

Overwegende dat de decreetgever in het bedoelde artikel 17 van de schoolpactwet de opdrachten heeft bepaald van de door hem opgerichte en Digo genoemde openbare instelling met rechtspersoonlijkheid; dat een van die opdrachten is het verlenen van subsidies voor bepaalde infrastructuurwerken; dat artikel 13 van de schoolpactwet bepaalt onder welke voorwaarden en voor welke werken onderwijsinstellingen een beroep kunnen doen op de aan de Digo toegekende investeringsmiddelen; dat blijkens artikel 20quater van de schoolpactwet de financiële middelen van de Digo voornamelijk bestaan uit het op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap uitgetrokken krediet, waarvan het bedrag bij decreet wordt bepaald; dat het maximale bedrag van vastleggingsmachtigingen door de decreetgever is vastgesteld “voor het vervullen van de opdrachten bedoeld in de artikelen 13, § 2 en 17, § 1, van de wet van 29 mei 1959” in artikel 166 en volgende van het decreet van 21 december 1994 betreffende het onderwijs VI, zoals eerst gewijzigd bij decreet van 8 juli 1996 en naderhand gewijzigd en met nieuwe bepalingen aangevuld bij decreten van 22 december 2000, 21 december 2001 en 20 december 2002; dat hieruit volgt dat het aan de Digo staat iedere aanvraag voor subsidies te beoordelen en binnen de marges van de beschikbare kredieten toe te kennen of af te wijzen; dat die beslissing niet willekeurig mag zijn, maar op rechtmatige gronden moet worden gesteund; dat verzoekende partij evenwel in dit middel zoals zij het heeft aangevoerd niet de motieven van de bestreden beslissing op de korrel neemt, integendeel: deze zijn volgens haar “niet van belang”; dat het middel niet tot nietigverklaring kan leiden;

Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert; dat zij toelicht dat principieel wordt beslist zonder grondige inhoudelijke motivering om voorrang te verlenen aan alle andere onderwijsniveaus, wat haars inziens een discriminatie vormt van het

deeltijds kunstonderwijs, terwijl de noden van een dergelijke instelling van geval tot geval groter kunnen zijn dan voor een onderwijsinstelling uit een ander onderwijsniveau; dat zij het “lichtzinnig” noemt dat het bestuur zou beslissen “zonder onderzoek van geval tot geval met één algemene beslissing, zonder wettelijke basis, een groep instellingen of activiteiten van subsidie uit te sluiten zonder dat aangetoond is dat de noden en behoeften van die instellingen die wel in aanmerking komen voor subsidie groter of minstens even groot zijn”; dat zij het aangevoerde beginsel ook geschonden acht omdat niet wordt voldaan aan de door het meergenoemde artikel 17 gewekte rechtmatige verwachtingen; dat zij ten slotte die schending ook ziet in de afwezigheid van een afweging geval per geval terwijl “in algemene bewoordingen” een onderwijsniveau van subsidies is uitgesloten;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt de prioriteiten te hebben gevolgd van de Vlaamse Gemeenschap, die het subsidiebedrag heeft berekend zonder rekening te houden met leerlingen van het deeltijds kunstonderwijs; dat zij er voorts op wijst dat vele scholen reeds jaren met gelijkaardige problemen te kampen hebben en reeds jaren geleden een subsidieaanvraag hebben ingediend welke eerder behandeld zal moeten worden dan de vraag van verzoekende partij;

Overwegende dat de verzoekende partij dupliceert dat nergens wordt bepaald dat de Digo bij de behandeling van de subsidieaanvragen rekening moet houden met de wijze waarop de decreetgever het subsidiebedrag in zijn totaliteit heeft bepaald of berekend;

Overwegende dat de verzoekende partij met dit tweede middel grotendeels uitgaat, opnieuw, van de reeds hiervoor weerlegde veronderstelling dat de verwerende partij een algemene beslissing zou hebben genomen om dossiers van het deeltijds kunstonderwijs af te wijzen; dat een beslissing die er niet is, ook niet onzorgvuldig tot stand kan zijn gekomen;

Overwegende dat wel met verzoekende partij kan worden meegegaan waar zij stelt als premisse dat de verwerende partij de subsidie-aanvragen geval per geval moet onderzoeken en rekening moet houden met de behoeften van de aanvrager; dat zij ook correct vaststelt dat de decreetgever nergens uitdrukkelijk heeft bepaald dat aanvragen van het deeltijds kunstonderwijs, al is het maar tijdelijk, van subsidiëring zijn uitgesloten; dat daar echter moet aan worden toegevoegd dat de verwerende partij in geval van ontoereikende kredieten evenzeer op grond van het

door de verzoekende partij aangevoerde beginsel rekening moet houden met de behoeften van andere aanvragers en aldus de verschillende aanvragen zorgvuldig dient af te wegen om tot een beslissing te komen;

Overwegende dat de verwerende partij de aanvraag van verzoekster heeft ingeschreven op een wachtlijst; dat de bestreden beslissing de aanvraag van verzoekster betreft en daarover te kennen geeft dat er “momenteel” niet wordt op ingegaan; dat de bestreden beslissing daarbij wel vaststelt dat elke subsidiëring van het deeltijds kunstonderwijs ten koste gaat van de middelen die verworven werden vanuit andere onderwijsniveaus wegens de berekeningswijze door de decreetgever van de beschikbaar gestelde bedragen, maar niet uit die vaststelling afleidt dat de decreetgever aan de Digo, al ware het slechts tijdelijk, de subsidiëring van het deeltijds kunstonderwijs zou hebben verboden;

Overwegende dat ter verantwoording voor het “momenteel” niet ingaan op de aanvraag van de verzoekende partij wordt verwezen naar de grote noden van het basis- en secundair onderwijs en de lange wachtlijst voor de onderwijsinstellingen van die niveaus en dat “vandaar” niet wordt ingegaan, “momenteel”, op de vraag naar subsidiëring in het deeltijds kunstonderwijs; dat het administratief dossier aantoont en verzoekende partij niet betwist dat de door de decreetgever beschikbaar gestelde middelen ruim te kort zijn tegenover de ingediende aanvragen; dat uit wat voorafgaat volgt dat de verwerende partij de behoeften van de verzoekende partij wel degelijk heeft afgemeten aan de behoeften van de andere aanvragers; dat de vraag rest of zij bij haar beoordeling eventueel merkelijk grotere behoeften van verzoekende partij niet correct zou hebben beoordeeld; dat de verzoekende partij, wellicht precies door haar misvatting over de draagwijdte van de door haar bestreden beslissing, nalaat voor de Raad van State de concrete gegevens bij te brengen die kunnen aantonen waarom haar specifieke dossier moet opwegen tegen de “grote noden van het basis- en secundair onderwijs” of een prioritaire behandeling verantwoordt vóór oudere aanvragen op de wachtlijst; dat zij de verwerende partij dan ook geen onzorgvuldig handelen kan verwijten;

Overwegende, ten slotte, dat ook herinnerd mag worden aan hetgeen is overwogen bij het eerste middel met betrekking tot de draagwijdte van artikel 17 van de schoolpactwet; dat een onderwijsinstelling aan dit artikel ook geen rechtmatige verwachtingen kan ontlelen die het bestuur zou fnuiken door een aanvraag af te wijzen;

Overwegende dat het middel ongegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partij in een derde middel de onbevoegdheid aanvoert van de Digo om in algemene termen de subsidiëring van infrastructuur in het deeltijds kunstonderwijs uit te sluiten of niet te behandelen omdat “geen enkele wet, K.B. of decreet” een verdeling vastlegt van de subsidies;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoekende partij er ten onrechte van uitgaat dat haar aanvraag ongegrond verklaard werd; dat de Digo over onvoldoende middelen beschikt om aan alle noden te voldoen en dat de aanvraag zal worden behandeld zodra er middelen zijn;

Overwegende dat de verzoekende partij dupliceert dat de kern van dit middel is, de “algemene beslissing van Digo om niet in te gaan om vragen naar subsidiëring van infrastructuurwerken in het deeltijds kunstonderwijs”;

Overwegende dat met betrekking tot het bestaan van een “algemene beslissing” mag worden verwezen naar de bespreking van het eerste middel; dat voorts de toekenning van de beschikbare middelen een door de decreetgever aan de Digo toevertrouwde opdracht is, als gezien; dat ook de weigering van een aanvraag onderdeel is van die opdracht; dat het middel ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes mei 2003, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. D. VERBIEST, kamervoorzitter,

	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.